

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 3495/2019
13.05.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Душан Цвејић, адвокат из ..., против тужених Коњичког друштва „Кнез Михајло“ из Пожаревца, чији је пуномоћник Зоран Милошевић, адвокат из ... и Града Пожаревца, којег заступа Градско правобранилаштво, ради исплате накнаде, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 770/18 од 06.09.2018. године, у седници већа одржаној дана 13.05.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 770/18 од 06.09.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожаревцу П 1265/16 од 08.12.2017. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезу тужени на исплату накнаде за грађевинске објекте на катастарским парцелама .. и .. у КО ..., у укупном износу од 5.491.771,00 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да исплати туженом Коњичком друштву „Кнез Михајло“ из Пожаревца трошкове парничног поступка у износу од 140.950,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, а туженом Граду Пожаревцу исплати трошкове поступка у износу од 79.500,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом извршења.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 770/18 од 06.09.2018. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Пожаревцу П 1265/16 од 08.12.2017. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о изјављеној ревизији, на основу члана 399. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“, број 125/04 и 111/09 - ЗПП) који се у овом поступку примењује у складу са чланом 506. став 1. Закона о парничном

поступку („Службени гласник Републике Србије“, број 72/11), Врховни касациони суд је нашао да тужиочева ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, Предузеће „Стопром“ из Пожаревца и тужено Коњичко друштво закључили су 30.04.1993. године уговор о закупу земљишта површене 16 ари на хиподрому, у делу до пута за село ББ. Земљиште је дато у закуп на одређено време у трајању од 10 година, са наменом да се користи као паркиралиште путничких и теретних возила и евентуално изградњу надстрешнице са складиштење робе и амбалаже. Тужилац је био власник и директор наведеног предузећа које је 16.06.2006. године брисано из регистра привредних субјеката. Закључени уговор о закупу трајао је до 2003. године. Током 1993. и 1994. године на делу парцеле .. у површини од 18 ари 27 м² и делу парцеле .. у површини од 5 ари 82 м², ограђеном бетонском и жичаном оградом са клизном капијом, без грађевинске дозволе изграђени су пословни објекти у којима је пословало наведено предузеће. Ти објекти су сада празни и у њима нико не послује. Парцела .. укупне површине 18 ха 37 ари 52 м² уписана је у лист непокретности .. КО ..., као земљиште у јавној својини туженог Града Пожаревца, на којем постоје четири помоћне зграде чији је власник, односно држалац непознат. Парцела .. укупне површине 12 ха 97 ари 31 м² уписана је у лист непокретности .. КО ..., као земљиште у својини туженог Града Пожаревца, на којој се налази седам зграда чији је држалац тужени Град. Тужено Коњичко друштво је водило посебну парницу против предузећа „Планета плус С“ ДОО из Пожаревца које је тужилац основао 18.03.2005. године, ради предаје свих објеката на деловима парцела .. и .. КО ... и земљишта у одређеним мерама и границама. Тај поступак окончан је другостепеном пресудом Гж 944/15 од 19.05.2016. године којом је правноснажно одбијен тужбени захтев.

На основу овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су одлучили да одбију тужбени захтев. Одлуку о неоснованости тужбеног захтева судови су донели применом правила о терету доказивања из члана 223. ЗПП (другостепени суд се у образложењу погрешно позива на члан 231. важећег Закона о парничном поступку).

Тужилац је ревизију изјавио само из једног разлога - погрешне примене материјалног права. Међутим, изнетим наводима тужилац оспорава оцену доказа и закључак нижестепених судова да предложеним и изведеним доказима није доказао чињеницу улагања личних средстава, на којој је засновао облигациони захтев за наплату вредности објеката изграђених без грађевинске дозволе на земљишту у јавној својини, а за чију вредност су се тужени обогатили. Овакви ревизијски наводи нису основани, и њима се у суштини оспорава чињенично стање, што по изричитој одредби члана 407. став 2. ЗПП није дозвољено осим у случајевима из члана 403. став 2. тог закона који се у конкретном спору нису остварили.

Сходно изложеном, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић